

DÉLVIDÉKI LAPOK

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Lugos, Bonnaz-utca 10. szám.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Felelős szerkesztő:
PÁLFI ZOLTÁN.
Megjelenik: SZERDÁN és SZOMBATON.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre 7 frt — kr. | Negyed évre 1 frt 80 kr.
Fél évre 3 frt 50 kr. | Egyes szám ára 8 kr.

Új főispánunk.

Krassó-Szörény vármegyénk főispáni tisztségére Ő felsége Pogány Károlyt, Déva város országgyűlési képviselőjét f. hó 4-én legkegyelmesebben kinevezte.

E rövid sorokban értesültünk távirati úton új főispánunk kinevezéséről. S bár várva vártuk ezt, mégis meglepett bennünket a hír, mert teljesen idegen egyénnek tartottuk. Nemsokára azonban megtudtuk, hogy új főispánunk megyénkben előnyösen ismert kiváló államférfi.

Különben még e hét folyamán üdvözölhetjük már szerény körünkben új főispánunkat, Pogány Károly orsz. képviselő személyében, kit ez alkalommal is szívélyesen üdvözöljük.

Október 6.

Apotheosis.

Jőjj Geniusa büszke nememnek!
Ihlett ajakkal harsogjad nemzeteket
megrendítő szótad: szabadság!
Kobzol mélabús danáján ringass
el enyhe álmokba; hagyj álmodni
bennünket fényes, biztató jövőről...
De ah! mért viszz' a múltba vissza
hát, mikor hő óhajunk feledés fátylát
borítani, még az emlékre is... S
mégis. Mily magasztos minden je-
lenet, egy élettél ér fel minden pilla-
nata. Hajts térdet te, ki a hont szeret-
ted, dicső emléke előtt a félistenek-
nek. Sziv! ne zokogj, de tanulj

TÁRCSA.

A szerelem.

Ringó hullám a szerelem.
Fölötte öröm s vész.
Ki tudja, hogy honnan ered,
Ki tudja merre vész?!

Ki tudja, talán könnyedén
Bixton révbé vezet;
Vagy elnyeli vad örvényként
Hajónk, ez érezt...

Azért lánykám e helyütt is
Csak azt tanácsolom:
Érzelmidet ne vesztessed.
Csalódní: fájdalom!...

Eugen.

Úti kaland.

Zakotolva robogott tova a vonat. Szeret-
tem volna a kupében kényelmesen elnyújtóz-
kodni, szivarra gyújtani s átadva magam
az édes semmittevésnek, elmerülni gon-
dolataimban.

Nem tehettem. Tiltotta az udvariasság.

buzdulni a rendíthetetlen hősök
példáján s a hon iránt légy kész
mindenkoron áldozatra, a mint ők
azt szóval, tettel taníták.

Magyar hazánknak nem egy a
gyásznapja. Sűrűn be vagy on írva
krónikája lapjain a vésznapok hosszú
sora, s hogy el nem vészett népem
bősz ellene vasmarkának zsarnoki
nyomása alatt, csak hű fiai kész
önfeláldozásának köszönhető.

A nemzeti önértet jogos büsz-
keségével dobban meg szívünk. Hisz
— anyyi közt — mieinknek vall-
hatjuk őket is, kik a szabadság
bajnokaiként, csupán ennek szent-
elve élték, nemes daczczal fogad-
ták szembe ama emlékezetes év ok-
tóber-hó 6-ik napján a halált s e
hon megdicsőült mártyrjaiul el is
kelle hullniok Aradvár sánczai közt.

Egy eszméért küzdöttek s jutal-
muk — melyet, óh kegyetlen sors!
nem élvezhetének — a jól kiérdemelt
diadal vala.

Egy tündér szállott le az égből
és elrablá a Szabadság mámorító
eszméjét az Úr legféltettebb kincsei
közül, s Prometheusként, eme »tűz«
áldásos voltára is megtanítá a
nemzeteket, melynek éltető sugarai-

Különben is többen voltunk a kupében.
Szemközt velem egy élemedett asszonyság
ült, azt hamar elnyomta az álom s olya-
nokot horkantott, hogy a vonat is döc-
czent bele. Az ülés szélén, a másik ablak-
nál egy gyászruhás fiatal leány, szemközt
vele egy csinos, elegáns külsejű barna fiatal
ember ült.

Mig a leány szomorúan, merően tekin-
tett maga elé s olykor-olykor elfojtott sohaj
tört ki kebeléből addig a fiatal ember ide
s tova tekintgetett, félve, lopva azért mindig
szép szomszédnőjén akadt tekintete. Úgy
vettem észre, hogy idegen volt, szerette
volna s nem talált módot a megszólításra.

Kétszer is megállott s megindult a
vonat s ők mindig hallgattak. Útunk éppen
a temető mellett vitt el. Tekintetem önként
odatévedt a halvány fiatal leányra, a ki a
temetőt látva, nem fojthatta el fulasztó
sohaját, nem tarthatta vissza halványarczára
pergő könnyecskéit. Annak a fiatal ember-
nek, aki vele szemközt ült, éppen alkalmas
volt e pillanat a megszólításra.

— Nagysád talán messze utazik? Talán
szülői otthonát hagyta el?

A leány felelt. Mintha meg-
szégyelte volna magát, törölte ki szeméből

val melengetheték a szolgaságtól
megdermesztett tagjait; míg izzó
hevében kovácsolák kardjaikat az
elnyomók ellen. Bevéste ez eszmét
szívünkbe is, s mint varázsütésre
derék honvéd-csapatok támadtak
elé a földből, kik győzni tudának
csupán, élükön a Tizenhárom-
mal. Fényben úszott a hon ege.
De letűntenek ők, a ragyogó me-
teorok és gyászba borult Magyar-
ország.

Nem tudom én, melyik a szebb,
melyik dicsőbb... mikor mind dicső
nekünk. Emlékük, szent nevük —
örök. Munkájuk üdvös!...

Kit illet a legméltóbb hely; ki
első a Tizenhárom közül?! Nehéz
megmondanunk. Hisz egyaránt hön
szerették a hazát, s rajongva
szabadságáért küzdtenek; s érte
küzdve, elvérzetten szállottak korai
sírukba.

S a halál, ha meg is ülte felettük
zsarnoki torát, gyászos végökkel —
mely fáj, s nekünk örökön fájni fog
— az igaz ügy végkép el nem
veszett. Hamvvedreik fölött poruk-
ból sarjadzott fel a magyar szabad-
ság törzsökös fája, melynek enyhe
árnyában a kései unokák édes
nyugtot lelhetnek s áldják érte dicső
emléküket!...

a pergőkönycseppeket, aztán remegő hangon
felelt:

— Igen!... Anyám meghalt...
árva lettem... Senkim sincs, megyek a
nagy világba... Szülővárosomban szégyen-
lem a nyomort, másutt, a hol nem ismer-
nek, türelemmel viselem.

Ez a nyílt őszinteség meglepett s úgy-
látszik még jobban meglepte azt a fiatal
embert, aki szemközt ült velem.

— Erre pedig nagysádnak nincs oka.
Az árvaság nem szégyen, ha az a nyo-
morba kergeti is önt, csak tiszteletet ér-
demel, ha türelemmel viseli sorsát. Ezért
még kár olyan elhatározással a nagyvilág-
nak neki menni. Nem hiszem, nem hihe-
tem, hogy olyan rosszak lennének az em-
berek, hogy segítségüket megtagadják.

— Nem tudnám elfogadni! Lelkemet
megtörte a bánat, szívemet a keserűség.

A boldogtalanság súlyát viselem, hogy
meddig, nem tudom... Árvaságom még
nem tűzne szülővárosomból... Más az, a
mi engem kerget...

— A nyomor?

— Ön olyan jó s nekem jól esik, ha
panaszkozhatom, ha van akinek elmondjam,
a mi szívemet bántja, a mi ennyire meg-

De miért feltépni a sajtó sebeket; miért könyveket fakasztani, hol a könyforrás már régen elapadt?

Életök zsarátnokának ily gyászos kioltásán érzett tépő fájdalomunkban, sebzett szívünk csak abban lel vigaszt, hogy felvirágozott az igaz ügy; a magyar szabadság hajnala, későre bár, de földerült!

A »Tizenhárom« megvetette a szabadság templomainak alapját s megkezdte szép reménnyel ég felé emelni falait. Fájdalom! egy vad vihar azonban földig lerombolá az alkotást, s ha nem is mindörökön, de jó időre, e munka meddő volt.

Óh! hol az elme, mely titáni munkájok nagyságát felfoghatná; hol a költő, ki ihletett ajkival zenghetné műveket s dalfűzérbe fonhatná a megdicsőült Tizenhárom szent nevét?!

* * *

Már elnémult a harc vad moraja; a nemzetek csapongó szenvedélye elült. Urának a nép olaját hylítja át s békés munkálkodás egyengetett ösvénye lőn útja, szép célja felé, s ez: a testvéries egyenlőség!

Az utókor háladálos kegyelete pedig rideg érczet adott cserébe a »Tizenháromnak«, a Golgothán megszerzett honi szabadságért. De hisz mást nem is adhatott zálogul a szabadság fennien lobogó lángjaért.

Csakhogy: »Oh honfi, őrizd e tüzet, s ne fejl, ha vesz borul!« Mert ha elvonult, édes szép hazánk vidám napja mosolyg majd újra reánk! Agh K.

Tisztelt olvasóinkhoz.

Ime egy évnegyed zajlott el már felettünk s mi megküzdve a kezdet óriási nehézségével — megvetettük jövőnk alapját. Mindezt a nagyközönség jóakaró

viselt. Jó anyám halála óta senkim! Idegen előttem mindenki . . . Óh, én nagyon szerencsétlen vagyok! . . . Kerges a szegény . . .

— A szegényen?

— Igen! . . . Hittem, szerettem és csalódtam. Azt hittem, hogy a földi boldogság nyilik meg előttem, hogy ilyen szerencsétlen lettem, egyetlen hibám — szerelmem . . . Szerettem, nem tagadom, mélyen, igazán. Az a fiatal ember, a kinek a szívemmel a lelkemet is adtam, tudta méltányolni szeretetemet, s hogy örjngtem utána, kétségbe nem vonható. Gyöngéd, előzékeny volt, hittem szép szavának, s mikor legboldogabb voltam, anyám lett beteggé . . . Milyen jó volt ő akkor; elhalmozott minket mindennel . . . Óh, hát hogyne tudtam volna szeretni.

Fuldokló sohaj tört ki kebeléből és picziny kezeivel pergő könyecskéit törölte le halvány arcáról.

— Anyám nem sokáig volt beteg . . . meghalt . . . árván hagyott . . . Mikor minden reményem benne volt, midőn vigaszt csak benne kerestem . . . akkor elhagyott, megcsalt . . . Mással esküdtött örök hűséget, megszegvén azt, amit nekem fogadott

támogatásának köszönhetjük. — Miért is fogadják hálás köszönetünket. De igyekeztük is elérni. S mint lapunk rövid ideji fenállása óta tapasztalhatta városunk és a nagy közönség: nem az egyének, hanem a közérdek szolgálatában.

Lapunk iránya mindenki előtt ismeretes. És ismeretes az az irodalmi színvonal, melynek magaslátát megtartani a szerkesztőség legfőbb feladata.

A »Délvidéki Lapok« cikkelyei kifogástalan tárgyilagossággal iparkodnak az egyes felszínre került ügyekhez hozzászólni s ennek köszönheti, hogy hívei közül hova tovább, többen tömörülnek mellé.

Hivatásunk azonban csak úgy válhatik teljessé, ha bizalmával és pártfogásával a nagy közönség továbbra is támogat.

A »Délvidéki Lapok« eddigi élete fényes tanúságtétel arra, hogy városunknak és környékének egy magyar hetilapra feltétlen és nélkülözhetetlen szüksége volt s — nagysága, élénk társadalma, bő heti eseményei és kiterjedt közgazgatási élete folytán.

Ha ebben a tekintetben egyetért velünk, a n. é. közönség, úgy lapunk további ajánlására nincs szükség.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 7 frt — kr.

Fél évre . . . 3 " 50 "

Negyed évre . . . 1 " 80 "

Egyes szám ára 8 kr.

Hirdetéseket jutányos áron közlünk.

Előfizetéseket elfogad a kiadóhivatal: Lugos, Bonnáz-utca 10. szám.

UJDONSÁGOK.

Olvasóink figyelmebe! Lapunk technikai összeállítását a mai naptól Traunfeldner Károly kiváló nyomda-tulajdonosnak adtuk át. Meg vagyunk győződve, hogy lapunk technikai, úgy szellemi kiállításával a nagyközönség ezúttal is meg lesz elégedve.

Új főispánunk! Mint máf lapunk főhelyén is megemlítettük, vármegyénk főispánjává Pogány Károly lőn, kinek életrajzát különben az alábbiakban hozzuk: Pogány Károly, Hunyadmegye, Vajda-Hunyad kerület eddigi orsz. képviselője 1848-ban Nagyenyeden született; fia Pogány Károly főispánnak. Tanulmányait a Bethlentánodában kezdte s folytatván Kolozsvárott, a jogi tudományok hallgatása vé-

. . . Nem tudom elviselni . . . Az egész város ismerte viszonyunkat. Ilyenkor örvendenek a más szerencsétlenségén . . . Úz, hajt a szegény, a kiben még bizom, az Isten, ő vezet, ő mutatja majd az utat . . .

Sirva, zokogva borúlt kezére s a vonat megállott . . . Ki kellett szállanunk . . . Láttam, hogy az a fiatal ember udvariasan követi a leányt, láttam, hogy vonzódik hozzá . . . Sajnáltam szegényt . . . De engem útam tovább, másfelé vitt . . .

Elváltunk!

Három hét múlva ugyanazon állomásnál találkoztam ama fiatal emberrel. Udvariasan kérdezősködtem a szegény leány felől . . . A fiatal ember rám néz, elmosolyodik, megismerte bennem útítársát.

— Az a leány uram, már két hét óta a — menyasszonyom.

És boldogan mutatja újján a jegygyűrűt.

Szemébe néztem, láttam, kiolvastam belőle a boldogságot.

— Gratulálok! . . .

— Köszönöm!

gett Budapestre jött, a hol 1865-ben letette a birói vizsgát. Majd Alsó-Fehérmegyében tb. aljegyző lett; 1866 elején az erdélyi udvari kancelláriában mint tb. gyakornok, fogalmazósegéd és fogalmazó működött a kancellária felosztásáig s a felelős ministerium kinevezetéséig. Ekkor a belügy-ministeriumban fogalmazóvá, 1870-ben pedig titkárrá neveztetett ki. 1875 óta mint a vajda-hunyadi kerület képviselője foglal helyet a házban szabadelpárti programmal; a közigazgatási bizottság tagja. A vajda-hunyadi vár restaurációja, továbbá a hunyadi vasművek fejlesztése érdekében nagy buzgalmat fejtett ki.

Meghívó. Krassó-Szörény vármegye jegyzői egylete 1898. évi október hó 15-én d. e. 11 órakor Karánsebesen a városház ülési termében tartja az évi rendes közgyűlést. Tárgysorozat: 1. Elnöki jelentés. 2. Az 1897. évi zárszámadás tárgyalása és jóváhagyása. 3. Az 1899. évi költségelő-irányzat megállapítása. 4. Torontál vármegyei jegyzői szaktanfolyam igazgatóságának beadványa a tanfolyam segélyezése iránt. 5. Indítvány a megyei pótdalóknak a köz-költséggel együtt való kezelése tárgyában. 6. Indítvány az ebadó-szabályrendeletnek, az ebadó összeírására vonatkozó rendelkező részének módosítása tárgyában. 7. Indítvány az útdaló kivetésének egyszerűsítése iránt. 8. Határozathozatal az 1899. évi országos jegyzői egylet által tartandó közgyűlésre kiküldendő 2 tag kijelölése iránt. 9. Pálffy Zoltán »Délvidéki Lapok« szerkesztőjének kérvénye, az általa kiadott lapnak a jegyzői egylet hivatalos közlönyévé leendő elhatározása iránt. 10. Indítvány a megyei törvényhatósághoz intézendő az özvegy jegyzőnek részére biztosítandó félévi lakbér és a jegyző elhalálása napját követő hónap végéig kiutalandó fizetés iránti kérvény tárgyában. 11. Indítvány a fegyveradó előírása és kezelése iránt legújabbant tett intézkedés módosítása tárgyában. 12. Joano-vits János vecseházi körjegyző által tartandó »A községi jegyző és a társadalom« című értekezet. 13. Egyleti tagok felvétele. 14. Netaláni indítványok, melyek azonban csak az esetben tárgyalhatók, ha azok a közgyűlést megelőzőleg legalább is 24 órával előbb írásban az elnökséghez nyújtatnak be. 15. Határozat hozatala a jövő évben tartandó vándortülés tárgyában. Lugoson, 1898. évi szeptember hó 27-én. Kartársi tisztelettel Dr. Florescu Döme s. k. elnök.

Merénylet a román király ellen. A napokban általánosan elterjedt a hír, hogy Orsovánál anarkista-merénylet készült. A merénylet híre most a »Bp. Tud.« felhivatalos könyvomatot lap erősíti meg, illetékes helyről a következőket írja: »Az orsovai csendőrség — bizalmas értesítés folytán, — letartóztatott egy Boskovitz Christó György nevű belgrádi illetőségű, foglalkozás nélküli fényképész, a mint a vonatból ki akart szállani, a kiről az a gyanú terjedt el, hogy a román felségek ellen anarkista-merényletet akar elkövetni. A csendőrök a letartóztatás után azonnal kikutatták zsebeit, de nem találtak nála se gyilkos szerszámot, sem egyéb gyanúsat. Boskovitz inkább a szájhős szédelő, mint veszedelmes anarkista benyomását kelti. A csendőrség átadta az ügyészségnek, a mely vádat emel ellene. Büntetésének kiállása után a szerb határra toloncsolják.

Kerékpárverseny. A lugosi »Villám« kerékpár-egyesület, vasarnap délután tartotta meg országos nyílt kerékpár-versenyét, melyre elég szép közönség jelent meg és érdeklődéssel kísérte az egyes versenyek lefolyását. A kerékpárverseny eredménye egyébként a következő: Megnyitó ver-

seny 2000 méter. Indultak: Selinka A. Budapest, Klein L. Lugos, Schwarz S. Temesvár, Opra János Lugos, Beck J. Budapest, Franke H. Csene, Deák A. Karánsebes, Tverasser K. Karánsebes és Ludvig F. Temesvár. Győztesek: 1. Selinka A. 3 p. 24 mp., 2. Schwarz S. 3 p. 27 mp., 3. Ludvig F. 3 p. 43 mp. — Vendégek versenye 3000 méter. Indultak: Katzer Ö., Selinka A., Deák A., Muskát J., Schwarz S. és Tverasser K. Győztesek: 1. Katzer Ö. 6:45, 2. Muskát J. 6:45 $\frac{1}{2}$, 3. Selinka A. 6:45 $\frac{1}{2}$. — Házi verseny 2000 méter. Indultak: Klein L., Mairovicz R., Krausz L., Franke H. Győztesek: 1. Franke H. 4:36, 2. Mairovicz R. 4:40, 3. Krausz L. 4:40 $\frac{1}{2}$. — Főverseny 5000 méter. Indultak: Muskát J., Schwarz S., Beck J., Deák A., Katzer Ö., Selinka A., Mairovicz R., Tverasser K. és Ludvig F. Győztesek: 1. Selinka A. 11:37, 2. Katzer Ö. 11:37 $\frac{1}{2}$, 3. Muskát J. 11:37 $\frac{1}{2}$, vezető-díj Beck J. — Kezdők versenye 2000 méter. Indultak: Klein L., Mairovicz R., Ludvig F. és Opra J. Győztesek: 1. Mairovicz R. 3:12 $\frac{1}{2}$, 2. Ludvig F. 3:13 $\frac{1}{2}$, 3. Klein L. 3:27 $\frac{1}{2}$. — Egyletek versenye 2000 méter. Indultak: Katzer Ö., Muskát J., Deák A., Schwarz S. és Franke H. Győztesek: 1. Muskát J. 3:27, 2. Katzer Ö. 3:27 $\frac{1}{2}$, 3. Schwarz S. 3:32 $\frac{1}{2}$. — Seniorok versenye 1000 méter. Indultak: Krausz L., Neumann A., Klinger M., Naschitz L. Győztesek: 1. Krausz L., 2. Neumann A., 3. Klinger M. — Vigaszverseny 1000 méter: 1. Tverasser K., 2. Deák A. — Este társas vacsora volt a „Magyar Király“-hoz cz. szálloda nagy termében. Utána a győztesek kitüntetése következett. Majd a zene vig hangjainál a kerékpárosok tánczra kerekedtek a jelenvolt szép hölgyekkel s járták a csárdást, lejtették a négyest — hajnalig.

Bimbó-hullás. Még javában fészlő bimbót tépett le kíméletlen kézzel a halál s elrejté a néma sir fenekére, társai s szerettei mély fájdalomra. Mert mint a gyászjelentésből értesülünk: Özvegy Heya Andrásné szül. Kovaly Ella mély fájdalommal tudatja, hogy forrón szeretett fia Heya Adorján főgymn. III. osztályu tanuló f. év október hó 1-én, reggeli 9 órakor, 11 éves korában, 3 napi rövid de kínos szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után agylobban jobb létre szenderült. A drága halott flódi maradványai f. hó 3-an, délután 3 órakor a róm. kath. szertartás szerint a lugosi róm. kath. sirkertben örök nyugalomra helyezettek. — A temetésre a gyászoló rokonság és a szép számu közönségen kívül a gymn. tanuló-ifjúság is megjelent, hogy a korán elhunyt ravatala mellett elrebege a szeretett társnak az utolsó „Isten hozád“-ot. A halottas háznál s a temetőben a keserű fájdalom szólalt meg a tanuló-ifjúság énekében. A buc-u-beszédet Erő Mátyás III. o. t. tartá társa sirja felett. A siránczó rokonok engesztelésére mondott néhány megható szava után megcsillant a kapa, s a göröngyök tompa zuhogása szakította meg a siri csendet. A béke szelid Angyala örízze drága hamvait!

A pulyka-tolvaj. Tegnap d. e. Sultz János lugosi háztulajdonos, a „Magyar Király“ szálloda udvaráról egy pulykát lopott. De vesztére. Mert az udvaros nyakon csipte, a rendőrség pedig elzárta, hogy czellájában hadd elmélkedhessék a felett, hogy mit is mond a „tiz parancsolat“.

Gazdasági gyűlés. Krassó-Szörény vármegye gazdasági egyletének igazgatóválasztmánya október hó 3-án, délután 3 órakor a vármegyeház kis tanácstermé-

ben ülést tartott. A 8 pontból álló tárgyszorozat legvitásabb pontját Fényes, az egylet titkárnak kérvénye fizetés-emelése iránt, képezte. Már későre járt az idő, midőn végre megszavazták neki a 300 frtot. S így most 1020 frtra emelték a titkár fizetését.

Tisztelgés. Vasárnap d. e. a lugosi ev. egyházközség presbyteriuma Asbóth Aladár árvaszéki elnök vezetése alatt Chován Zsigmond ev. lelkésznel tisztelgett. Asbóth Aladár ama örvendetes alkalomból kifolyólag, hogy szeretett lelkészük nemrég megnősült, megható szavak kíséretében nyújtotta át az egyházközség nászajándékát, egy ritka szép, teljes ezüst készletet. Az ünnepelt szívélyesen köszönte meg e kiváló megtiszteltetést, míg a ház fiatal és szép asszonya izletes villás-reggelire hívta meg a tisztelgőket, kik nemsokára kellemes emlékek távoztak a fiatal pártól.

Hymen. Mózes Ede székely aljegyző eljegyezte Tauber Bernát lugosi lakos bájos leányát, Riza úrhölgyet. Gratulálunk!

Facseti csendélet. Mióta Facsetra a vasút jár, mindenkép városiasodik. Pár nappal ezelőtt történt, hogy az ottani „Korona“-kávéházban egy úri társaság kártyázott. Úgy éjjeltájban kisebb társaság vetődött a kávéházba és ezen társaság egy tagja a kártyázó úri emberek közül dr. Sch. járási orvost sértegetni kezdte, ki ezt nem tűrve, Hanisch urat pofonvágtá. Hanisch ur erre eltávozott, s egynehány társat keresett, kikkel megleste dr. Sch. járási orvost, hogy mikor megy haza. Nem soká kellett várniok. Amint az orvos a kapuhoz ért, reá támadtak és a fejét betörték, úgy, hogy most lakásán ápolják. Csakhogy ez aljas orvtámadás nem maradhat utókövetkezmény nélkül, mely majd a járásbiróság előtt nyerend jogos elintézését.

Egy havi népmozgalom. Az anyakönyvi hivatal ismét beszámol a város egy havi népmozgalmáról, mely eképpen szól: Szeptember havában született: 12 fiu és 12 leány, összesen 24; törvénytelen volt 4. Meghalt: 16 fi és 9 nő; hét éven alóli volt 9; halva született 1; Eljegyzések száma: 10; házasság 9; köztük volt 4 vegyes.

Telefon Pancsova és Versecz közt. A pancsova - alibunári és a versecz - károlyfalvai távbeszélő vonalak a napokban egymással összeköttetvén, mint értesülünk, legközelebb Pancsováról Károlyfalvára és Verseczre is lehet beszélni.

Délvidéki bünkrónika. Állandó rovatot nyithatunk a délvidék bünkrónikájának. Dentán Kapacsina Ádám esküdt úgy fejbe verte Szeibert Józsefet, hogy alétan összerogyott. Szeibert ugyanis előbb megütölte az esküdt nejét. — Temes-Kutason Thul Jánosné meg akarta zsarolni Schaffner Katalint, mert utóbbi leányának az anyalcsinálását tudta. Az ügy a törvény elé kerül. — Markovezen nagy tűz volt. Gaicza Illés hat éves fia fölgújtotta apja házat és szalmakazlát. — A dettai fogházból az éjjel kiszökött Radoszev György partosi lakos, a ki család miatt került a járásbiróság fogházába.

Abonált gyógykezelés. Századvégi mesterfogással teremtett magának praxist és szerzett betegetek egy offenheimi (Németország) fiatal orvos. Körözünyt küldött szét, amelyben felszólította a városi lakoságot, hogy abonálják magukat nála betegség esetére évi 5 frt előleges lefizetésével. Természetes, hogy a felhívásra számos előfizető jelentkezett a doktornál, mert 5 forintnál olcsóbban ma már igazán még csak meghalni sem lehet.

Templomrablás. Kükékházáról írják, hogy ott a múlt éjjel eddig ösmeretlen

tettek a r. kath. templomba törtek. A lelketlen betörők pénzt nem találtak s így az arany és ezüst kelyheket vitték magukkal. A csendőrség nyomozza a gonosztevőket.

Alku. Kohn Mór urat a minap a Strasser - kávéházban megkínálták egy britanikával. „Köszönöm, — szolt — nem vagyok dohányos, de elfogadok helyette egy 5 krajczáros bélyeget.“

IRODALOM és MŰVÉSZET.

Divat az ősze. Itt az ősz és ez a szaka az esztendőnek is meghozta az asszonyoknak számára az öltözködés művészetének egy-egy új fajtáját. Új a divatban az, hogy csaknem minden lebbenyos derékkal készült, mintha az asszonyok megunták volna csipőjük formáját mutogatni. A lebbeny hol a sokat emlegetett formába vágott fodor, hol pedig a régi frakklebbeny formájában kísért. Elöl csaknem mindig nyitott az előbbi is, a két csücske kerekre van vágva. Ez a kerekre levágás különben igen általános, a mennyiben nemcsak a derekak lebbenye, de az őszi-téli zsaketteké, sőt a köpenyek eleje is újabban mind ilyen formán készül. A mi a divat színeit illeti, az idei téli divat nem lesz oly egyhangú sötét, mint az ezelőtt, ezt pedig leginkább az élénkebb színezetű kockás szöveteknek fogják köszönhetni, melyeket nem csak blúzokra, hanem házi és délelőtti sétálóruhákra is bőven fognak alkalmazni; még a téli évadra szánt meleg köpenyszövetekre is alkalmazzák elmosódó színekben a kockás mintát. A legnagyobb pompát az idén a téli köpenyeknél a bélésfelékben fogják kifejteni. ősze mindig a köpeny színéhez legjobban álló színeket választják bélésnek. A feketékhez az erősebb színeket, a barna, sötétzöld és szürkéhez a gyengédebb rózsaszínt, kéket, millflört. A Divat Ujság ma megjelent száma, melylyel ez a jó újság az ötödik évfolyamának utolsó, negyedik fertályába lép, sok szép rajzban, szabásban mutatja be az őszi-téli divat új formájú kabátjait, kalapjait, ruháit stb. stb. Természetesen nem marad mögötte két testvérlapja a Gyermekek Divat meg a Patyolat sem. Az elsőnek októberi száma egész sorát a jobbnál jobb őszi ruha és kabátra való mintáknak adja. A kisebb gyermekek ruhájának formáján az empire uralkodik most is, a blúzderék, a melyet azonban elég feszes bélésre dolgoznak és kerek szoknya a nagyobb lánykákén. Galér és hajtóka majdnem mindegyik ruhán és kabáton van. És ezt be is mutatja az édes anyáknak ez a hasznos újságja, szép képekben, praktikus szabásrajzokban.

A Patyolat legújabb száma már gondoskodik a mamák, papák és az apró népi téli fehérműjéről. Az előfizetési ára ennek a három újságnak nagyon olcsó. A Divat Ujság-é negyedeszoldóra 1 frt 10 kr. A Gyermekek Divat-é meg a Patyolat-é ugyanerre az időre 55 kr. Meg lehet rendezni mind a hármat kiadóhivatalukban: Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 4. szám.

Felelős szerkesztő: Pálfi Zoltán.

4634. sz. tkvi 1898.

Árverési hirdetmény és feltételek.

A német-bográni kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírre tétetik, hogy Prostean Miklós végrehajtható Szimu férj. Moseszku Livia végrehajtható szenvedő ellen 200 frt tőke s ennek 1898. évi május hó 15-ik napjától járó 6%-os kamata, 20 frt 95 kr. eddig megállapított egyéb, valamint jelenleg megállapított 8 frt 50 kr. árverés-kéresi s ezután felmerülő költség iránti végrehajthatási ügye-

ben a német-bogsnai kir. járásbírósg területéhez tartozó Resiczabánya község 223. számú tjkvben A. I. 1. sor 268. hrsz. alatt felvett 212. ösz. btelek és ház az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a értelmében egészben 396 frt kikiáltási árban 1898. évi november hó 24-ik napján d. e. II órakor Resiczabánya községhezánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételekkel fog eladatni:

1. Bánatpénzül az árveréskor a kiküldött kezéhez a kikiáltási ár 10%-ka teendő le készpénzben vagy a kormány által óvadékképesnek nyilvánított s árfolyam $\frac{1}{3}$ -áig elfogadható értékpapirokban.

2. A vételért részletben és pedig $\frac{1}{4}$ -ad részét az árverés napjától számítandó 8 nap, $\frac{1}{4}$ -ad rész ugyanazon naptól számítandó 30 nap, végre az utolsó $\frac{1}{4}$ -ad rész a leütéstől számítandó 60 nap alatt késedelmi 6%-os kamatokkal a bogsnai kir. adóhivatalnál lesz lefizetendő az 1881. évi december hó 8-án 39425/1881. I. M. szám alatt kelt s a bíróságot kezelésére vonatkozó ministeri rendelet 9. §-ában meghatározott módon és eljárás szerint.

3. Vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881. évi LX. t.-cz. intézkedése értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az árverés napjától számítandó 15 nap alatt az idézett t.-cz. 187. §-a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

4. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára bekebelezettni.

5. A vétel után járó kincstári illetéket vevő tartozik viselni.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tette, a bánatpénz elvesztésén felül érdekelt felek bármelyikének kérelmére újabb árverés fog elrendeltetni az 1881. évi LX. t.-cz. 185. §-a értelmében és következményeinek terhe alatt.

Bogsnában, 1898. évi július hó 22-én.

Antal, kir. járásbíró.

Tisztelettel bátorkodom a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy **Fötéren, dr. Major-féle ház helyiségeiben**

bécsi divat-áruházamat

Smetana Károly

„a pillangóhoz“

törvényesen bejegyzett cég czimén október hó elején megnyitottam. Támaszkodva a bel- és külföld elsőrangú üzleteiben évek hosszú során nyert tapasztalataimra, mindenkor azon leszek, hogy évszaktól kint mindig a **legdivatosabb és legválasztékosabb** czikkekkal szolgáljak.

Miért is áruházamat a legkényesebb igényeknek is megfelelő divat- és rövidáru-czikkekkal dusan felszerelve, rendeztem be.

Ezek folytán a n. é. vásárló-közönség minél számosabb látogatásáért esedezve, vagyok

kiváló tisztelettel

Smetana Károly.

2-1

Üzletelv: Dus választék, kevés haszon!

A lehetőségig jutányos ár!

Fehérnemű	<p>Mindig a legdusabb választék ezen czikkekből legolcsóbb árak mellett Wolf Samu és fia cégnél.</p>	Blúzok
Nyakkendők		Kötények
Valódi karlsbadi keztyűk		Alsó szoknyák
Esernyők		Valódi francozia fűzők
Nadrág-tartók		Fátyolok
Harisnyák		Legujabb díszítő-ozikkek
Jäger-féle alsó-ruhák		Dus választék kézimunkákban
Zsebkendők		Kötőpamut
Kerékpározó ozikkek		Kendők
Pipere-ozikkek		Fejshawlok
Tisztí nyakkendők és keztyűk	Szabókellékek	

Traunfellner Károly könyvnyomdája Lugoson.